

РЕШЕНИЕ

№ 275

гр. Е.П., 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Е.П., I СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Борислав Люб. Чернев

при участието на секретаря Любка Ян. Костова
като разгледа докладваното от Борислав Люб. Чернев Гражданско дело № 20231820100550 по описа за 2023 година

Съдът е сезиран с искова молба с правно основание чл.133, ал.1, вр. с чл.132, ал.1, т.2 от СК.

С исковата молба се твърди, че на 27.08.22г. ответникът е извършил акт на домашно насилие спрямо ищцата, поради което същата напуснала семейното жилище заедно с двете им деца .

С Решение от 26.10.22г. по гр.д. № 930/22г. РС Е.П. издал заповед за защита от домашно насилие, с което задължил ответника да се въздържа от домашно насилие спрямо ищцата и да не приближава обитаваното от нея жилище в с. С. за срок от шест месеца.

Твърди се, че ответникът не полагал никакви грижи за децата, който факт останал непроменено и към датата на депозиране на исковата молба. Ответникът не се интересувал от потребностите на двете деца. Ищцата счита, че е налице тарайно неполагане на грижи за децата от страна на техния бащата, в т.ч. липса и на всякакъв финансов принос за тяхното отглеждане и възпитание.

Иска се съдът да постанови решение, с което да лиши от родителски права ответника по отношение на родените от съвместното му съжителство с ищцата деца;

Да осъди ответника да заплаща месечна издръжка на децата в определен от съда размер.

Иска се и присъждане на направените по делото разноси, в т.ч. адвокатско възнаграждение.

В едномесечния срок указан в разпоредбата на чл.131 от ГПК ответникът не е депозирал отговор на исковата молба. В съдено заседание ответникът заявява, че не оспорва предявения иск.

Представителят на Районна прокуратура Е.П. по същество на спора намира предявения иск за основателен при наличието на предвидените в чл.132, ал.1, т.2 от СК предпоставки.

Дирекция "Социално подпомагане" Е.П. представя социален доклад по делото.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства, приема за установено следното :

От фактическо съжителство между С. Д. С. и С. Д. С. са родени малолетните към настоящия момент деца А. С. С.а и Д. С.ов С..

От Решение № 130 / 26.10.2022г. по гр.д. № 930 от 2022г. по описа на РС Е.П. е видно, че в полза на майката на двете деца е била издадена заповед за защита по отношение на ответника С. Д. С.ов, като последният задължен да не упражнява домашно насилие спрямо С. С., както и да не приближава жилището ѝ на разстояние от 100 метра, а пострадалата – на разстояние от 50 метра за срок от шест месеца.

От проведената от Д"СП" социална анкета във връзка с възложеното изготвяне на социален доклад по делото се установява, че родителите на двете деца не са имали и нямат сключен граждански брак. От месец август на 2022г. родителите на децата са разделени. При проведената анкета майката на децата съобщава, че от раздялата ѝ с ответника последният не е търсил информация за развитието на децата си и не е давал средства за тяхната издръжка.

В проведен от социален работник разговор с ответника, последният съобщил, че след раздялата си с майката на децата е изявявал желание да вижда децата си, но тя не му давала достъп до тях.

За децата основни грижи полага майката, с помощта на бабата на децата по майчина линия, която живее в с. П., Община Е.П..

Децата имат личен лекар и посещават детско заведение в с. П. .

След раздялата между родителите активната комуникация между тях е била прекъсната, а бащата не е давал средства за отглеждането на децата. Като причина ответникът изтъкнал съмнения, че майката би използвала средствата не за нуждите на децата, а за нейни нужди.

Понастояще майката и двете деца живеят при добри битови условия в с. С. в апартамент - общинска собственост. Жилището се отоплява на електричество.

Бащата на децата живее в жилище в с. Л., което е собственост на неговата майка - Д. С.а. В същото жилище преди раздялата си живели С. С. и С. С.. Жилището се отоплява на ток и твърдо гориво. Ответникът планирал ремонтни дейности и ново мебелиране в стаята, като към жилището има още кухня и дневна.

Социалното проучване установява, че майката на децата работи на поС.ен трудов договор, като отчетник към „ЕРМ-Запад“-София и получава месечно трудово възнаграждение от 1 380.00 лева. Семейството ѝ не е обект на подпомагане от Д"СП" Е.П..

Бащата на децата работи към мебелен цех в с. П., като не декларира конкретен размер на получавани парични средства от труда си.

Приема се с доклада, че подкрепяща среда за отглеждането на децата е тяхната баба по майчина линия.

Понастоящем децата посещава детска градина в с. П. за учебната 2023/24 година, като анкетата констатира, че децата са социално интегрирани.

Поддържа се с доклада наличие на емоционална връзка между майката и децата, както и, че от девет месеца децата не са виждали баща си. Последният от своя страна твърдял, че е привързан към тях емоционално и страда от раздялата с тях.

С доклада не се констатира родителско сътрудничество между майката на децата и техния баща., като комуникацията между последните е прекъсната.

В с.з. социалният работник заявява, че поддържа представения доклад.

В показанията си св. Х. заявява, че знае, че от съжителството си С. и С. имат две родени деца - Д. и А., като същите са съответно на 2 и 4 години. Родителите не живеят заедно приблизително от около две години, поради системно домашно насилие - побой над С. от С.. В полицията имало жалби от С. за упражняваното ѝ насилие. От момента, в който двамата заживели разделено, С. нямал никакъв интерес към децата, нито им звънял, нито търсел ищцата, не давал финансови средства нито на нея, нито на децата си. С. работи на две места, а свидетелят ѝ помага с колкото може. Помагат им и майката на свидетеля и майката на С.. С. заплашвал и свидетеля по Месинджър. Преди С. и С. да се разделят живеели в с. Л. в къщата на майката на С.. След раздялата С. заживяла с децата в общинско жилище заедно със свидетеля и двете деца. С. заплашвал С. и свидетеля. Пиян ходел да търси С. при нейната баба, за да я пребивал, а не за да види децата си и да им занесе някакви пари.

В показанията си св. Г. сочи, че С. и двете ѝ деца живеят в общински апартамент, който им дали в с. С.. С. не живее с децата си и майка им от около 1 година и половина. Една вечер С. пребил С., тя се обадила на майка си и на втория си баща, взели я с децата и от тогава не са се виждали. През това време С. не е проявявал интерес към децата, да им даде пари, да им помогне. С. работи на две места, като ѝ помага момчето, което съжителства с нея, както и свидетелката ѝ помага. За толкова време С. не бил дал един лев на децата си. Не знаел от какво са били болни децата му. Не ги е назовавал по имена, като на момченцето казвал „курец“, а на дъщеря си „циганка“. Така ги наричал, докато били при него в с. Л.. Понастоящем децата вече били на три години и половина голямото, а малкото на две години и половина. Когато С. ходи на работа свидетелката гледа децата, за да не взема болнични майка им. Докато живеели двете деца в с. Лесно, пак майка им се грижела за тях. Баща ми тогава работел месец – два, махал се от работа и си седял в къщи. Като баба на двете деца свидетелката си дала в с. Л. бойлера, акумулиращата печка, за да били на топло внуците ѝ. С. си го признавал това, както и майка му. Свидетелката го питала, защо прави така, а той се чукал по главата, че нямал акъл. В с. Л. нямало баня, прозорци, гардероби, всичко било потрошено. Свидетелката им дала 2 000 лева да отидат на море. С. ходел да работи по покриви, но като вземал парите ги профуквал в игралните зали. Децата не се виждат с баща си. Играта му била да гъделичка детето, докато се напикае и започне да реве, това му било играта. Детето умирало на апарат, а С. казвал, че ако говорели за кръв, не можел да гледа и да слуша такива работи. Той никога не присъствал на хранене на децата, на смяна на памперсите им. Това не можел да гледа. Един лев не е дал С. на децата си и не е попитал. Когато трябвали пари за изписване на С. от болницата отишъл при свидетелката и тя му дала 400-500 лева за изписването. За този период не е търсил С., но ако я намерел, щял да ѝ избие зъбите. Не е проявявал инициатива да види децата, да ги чуе. Не е искал да се срещне с децата, нищо не им е донасял за ядене от година и половина, даже не е идвал да ги види децата, като свидетелката живее с децата в с. П.. 7 км са от с. Л. до с. П..

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Предявеният от ищцата иск за лишаване на ответника от от родителски права е допустим. Същият е надлежно предявен по настоящ адрес на децата.

Разгледана по същество исквата претенция е основателна по следните съображения:

Според чл.125, ал.1 от СК родителят има право и задължение да се грижи за физическото, умственото, нравственото и социалното развитие на детето, за неговото образование и за неговите лични имуществени интереси. Съгласно чл. 132, ал. 1, т. 2 от СК родителят може да бъде лишен от родителски права, когато без основателна причина трайно не полага грижи за детето и не му дава издръжка. По смисъла на цитираната разпоредба грижите за детето се изразяват в такова поведение / действие и/ или бездействие спрямо детето, при което се постига правилно интелектуално, културно, психическо и физическо развитие на детето. Родителят дължи и финансова издръжка на ненавършилото пълнолетие дете. Неизпълнението на тези задължения от страна на родителя представлява пренебрегване на родителските задължения и неизпълнение на императивни разпоредби на закона / СК/.

Не се спори в процеса, че ответникът е баща на двете деца - А. и Д., родени от фактическо съжителство между С. С. и С. С.. Установи се в процеса, че от около година и половина родителите на децата не съжителстват и за същото това време бащата С. С. не е търсил децата си, не се е интересувал от тяхното здравословно състояние и от техните потребности и не им е предоставял издръжка. Децата живеят с майка си, която има подкрепата на своята майка, баба си и на човека, с когото съжителства / вж. и социален доклад по делото/. В последна връзка съдът кредитира показанията на изслушаните по делото свидетели, като намира, същите за логични, последователни, безпротиворечиви и взаимно допълващи се. Безспорно от тези показания се установява, че ответникът, който е баща на двете деца, не изпълнява родителските си задължения произтичащи от разпоредбите на чл.132, ал.1, т.2 от СК. Несъмнено родените от съвместното съжителство на С. и С. малолетни деца се нуждаят от родителски грижи, в т.ч. дължимите както от бащата, така и от майката. От своя страна ответникът не сочи и не ангажира доказателства за основателни причини обосноваващи невъзможността му да полага необходимите грижи за децата си и да им дава издръжка за период, който е с продължителност вече повече от година. От своя страна децата / които са и разнополови / несъмнено се нуждаят от непрекъсната майчина грижа, но и от грижите на своя баща, като последният съзнателно ги е лишил от тези грижи / вж. показанията на св. Г. /.

Приетия по делото социален доклад недвусмислено сочи, че е налице силна емоционална връзка между майката и двете деца, но от 9 месеца децата не са виждали баща си. Последният от своя страна не е проявил дължимата родителска активност, като не ангажира доказателства в насока твърденията, които е изложил за социалната анкета, че майката на децата не му е давала достъп до тях и страда от раздялата с тях.

От събраните гласни доказателства в процеса се установи, че ответникът не е давал никакви пари за издръжка на двете си деца. Парите, които ответникът е заработвал „по покривите“, след това изхарчвал в игралните зали / вж. св. Г./. Ответникът, чиято е доказателствената тежест, не ангажира доказателства за наличие на основателни причини, поради които за около година и половина не е полагал грижи за децата си и не им е давал издръжка.

С оглед разпоредбата на чл. 133, ал. 2 от СК ответникът не оспорва предявения иск, не е възразил по отношение на доклада по делото, не прави възражения и по отношение на разпита на свидетелите и не сочи доказателства. По същество на спора предоставя на преценка на съда.

С оглед изложеното съдът намира, че ответникът трайно не полага грижи за децата си и не им дава издръжка, като този период е повече от година.

Ето защо настоящият състав приема, че в процеса се установи наличието на предпоставките /кумулятивно/ по чл. 132, ал. 1, т. 2 от СК, поради което предявения иск следва да се уважи. В последна връзка, с оглед разпоредбите на чл.135 от СК, при изменение на обстоятелствата, както и при отпадане на основанието, поради което родителят е бил

лишен от родителските му права, съдът може да измени мерките по чл.132 от СК.

С оглед изхода на спора по делото съдът дължи произнасяне относно размера на издръжката на децата, до колкото такава не е присъждана, а така и произнасяне по въпроса за личните отношения между двете деца и ответника / чл. 134, т.т.1,2 от СК/.

Съдът приема, че в изключителен интерес на децата е да осъществяват контакт и с двамата родители. В този смисъл за подходящ режим на лични отношения на ответника с двете му деца съдът приема: всяка първа и трета събота и неделя от месеца, от 10. 00ч. до 17. 00ч., като при всяко нововъзникнало обстоятелство и в интерес на децата, режимът на лични отношения подлежи на изменение.

Според чл. 143, ал. 2 от СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Съгласно чл. 142, ал. 2 от СК минималната издръжка за едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата. Следователно при определяне размера на дължимата издръжка за всяко от децата, следва да бъдат съобразени нуждите на всяко от тях. В тази връзка ответникът реализира доход от трудова дейност, каквато упражнява към мебелен цех в с. П., като не конкретизира размера на получавания месечен доход. От друга страна майката е ангажирана по трудов договор, с получавано месечно трудово възнаграждение от 1 380.00 лева. Съдът намира, че ответникът е в зряла млада и трудоспособна възраст, без данни по делото за дължими от последния разходи за издръжка по отношение на други ненавършили пълнолетие деца. Съдът отчита и факта, че ответникът си позволява да консумира част от получавания доход под формата на развлечение в игрални зали / св. Г./. Ето защо съдът приема, че ответникът може и следва, с оглед възрастта на двете деца, нуждата им от средства за храна, облекло и други присъщи на възрастта потребности, да заплаща за всяко едно от децата си сума в размер на по 195.00 лв., заедно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, която издръжка дължима считано от 22.05.2023г. до настъпване на правоизменящи или правопогасяващи издръжката обстоятелства.

Тъй като с исковата молба и по същество на спора ищецът заявява претенция за сторени разноски по делото - възнаграждение за един адвокат, с оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК следва С. Д. С. да бъде осъден да заплати на С. Д. С. направените разноски- за адвокатско възнаграждение в размер на 1 000.00 лева, съгласно Договор за правна защита и съдействие от 12.05.2023г..

Ответникът следва да бъде осъден да заплати и в полза на държавата по сметка на РС Е.П. държавна такса по производството в размер на 25.00 лева.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ЛИШАВА С. Д. С. от с. Л., Община Е.П., обл. С. с ЕГН *****, от родителски права по отношение на родените от фактическото му съжителство със С. Д. С., с ЕГН *****, малолетни деца А. С. С.а, с ЕГН ***** и Д. С.ов С., с ЕГН *****, на основание чл.132, ал.1, т.2 от СК.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на С. Д. С. от с. Л., Община Е.П., обл. С. с ЕГН *****, с децата А. С. С.а, с ЕГН ***** и Д. С.ов С., с ЕГН *****, както следва: всяка първа и трета събота и неделя от месеца, от 10. 00ч. до 17. 00 часа.

ОСЪЖДА С. Д. С. от с. Л., Община Е.П., обл. С. с ЕГН *****, да заплаща на малолетните си деца А. С. С.а, с ЕГН ***** и Д. С.ов С., с ЕГН *****, чрез тяхната майка и законен представител С. Д. С., с ЕГН *****, месечна издръжка в размер на по 195.00 /сто деветдесет и пет / лева, считано от 22.05.2023 год. до настъпване на правоизменящи или правопогасяващи издръжката обстоятелства, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА С. Д. С. от с. Л., Община Е.П., обл. С. с ЕГН *****, да заплати на С. Д. С., с ЕГН *****, сумата общо 1 000.00 / хиляда / лева – сторени разноси за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА С. Д. С. от с. Л., Община Е.П., обл. С. с ЕГН *****, да заплати в полза на държавата по сметка на РС Е.П. държавна такса в размер на 25.00 / двадесет и пет / лева.

Решението подлежи на обжалва пред Софийски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му.

На основание чл.136 от СК, с влизане в сила на решението, заверен препис от същото да се изпрати на Община Е.П. за вписване лишаването на С. Д. С. от родителски права, както и да се изпрати препис от решението на Дирекция "Социално подпомагане" Е.П. за сведение и изпълнение.

Съдия при Районен съд – Е.П.: _____